

ЛЬОТЧИК, ПАРТИЗАН, ГОСПОДАРНИК...

У 1961-1965 роках виконком Млинівської районної ради очолював Михайло Дмитрович Усанов – людина надзвичайної долі, у яку вплетено героїзм, мужність, відданість людям і справі. Можливо, звивисті стежини у житті йому народило місце народження: місто Кушка – найпівденніша точка колишнього СРСР. Зі спекотного півдня життєві дороги родину Усанових привели у Мордовію, де кмітливий юнак закінчив школу, а згодом обрав героїчну професію льотчика – вступив у Саранське льотне училище.

Із першими залпами Великої Вітчизняної війни молодий льотчик піднімається у тривожне небо і героїчно дає відсіч гітлерівським асам. Однак не судилося йому здобути лаври Кожедуба чи Покришкіна – в одному із повітряних боїв на Житомирщині ворогам вдалося збити літак Михайла Усанова. Крім отого прикрого воєнного епізоду радянського льотчика чекало ще одне гірке і страшне

випробування – його важкопораненого взяли в полон фашистські заїди і помістили в табір для військовополонених.

Звісно, перспектива потрапити у гітлерівській концентраційний табір додала радянському льотчику рішучості і відваги і, вибравши слухну мить, він тікає з поїзда і потрапляє у село Великі Коровинці. До речі, у цьому селі народився матрос Вакулечук – один із організаторів повстання на броненосці «Потьомкін». Саме тут Михайло Усанов познайомився зі своєю майбутньою дружиною Фенею Михайлівною Богачук, яка згодом стала вірною супутницею чоловікові на життєвих дорогах.

А ще у воєнному активі Михайла Усанова нелегкі будні у партизанському загоні, у якому пустив під укіс 7 ворожих поїздів з бойовою технікою, брав участь у інших диверсіях на залізниці Здолбунів-Ковель, визволяв Київ. Спогади періоду Великої Вітчизняної війни занотовував у щоденнику.

Після закінчення війни Михайло Усанов призначили уповноваженим у Здолбунівському районі, керівником рембуддільниці. На початку 50-х років минулого століття Усанови переїхали у село Оженино Острозького району, де Михайло Дмитрович працював начальником політвідділу МТС.

У 1953-1957 роках Михайло Усанов навчався в Івано-Франківській вищій партійній школі, після закінчення якої його призначили інструктором Рівненського обкому Компартії. З 1961 по 1965 рік був головою Млинівської районної ради. До 1974 року працював третім, другим, першим секретарем Млинівського РК Компартії. Саме в ті роки відбулося небувале на наших теренах зростання виробництва сільськогосподарської продукції, зокрема цукрових буряків. Саме тоді за вироблені високі врожаї цукристих звання Героя Соціалістичної праці присвоїли ланковій із

колгоспу «Ленінський шлях» Антоніні Гладчук. Втім, подекували, що і Михайло Дмитрович за стабільні високі показники у сільськогосподарському виробництві заслуговував цього звання і начебто десь у високих владних кабінетах обговорювали це питання. Однак не судилося... Щоправда, Михайло Дмитрович удостоєний інших високих державних нагород.

Після глідного млинівського періоду господарювання Михайло Усанов очолював обком профспілки працівників сільськогосподарства. І на цій посаді зробив багато добрих справ для трудівників села.

Не стало Михайла Усанова на білому світі 18 лютого 1985 року, але у пам'яті жителів нашого району закарбувався образ цієї славної людини. А в райцентрі школярі гуманітарної гімназії купаються у фаховому розмаї вмілого педагога Анатолія Усанова – сина Михайла Дмитровича...

Віталій ТАРАСЮК.